

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Elevationis Conf. 6. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

De mandatis Dei.

1. **S** Bertinus quoad vixit monachos suos, propo-
sitis Dei mandatis. ad perfectam eorum obser-
vationem hortabatur. Ne Paradisum speres, si vo-
uni mandatorum Dei parere nolueris. Deus Do-
minus est, potest imperare, nos servi debemus ob-
dire. Honos, fides, & obsequium debentur prin-
cipibus à subditis, & Deo ab hominibus: his tibi
officiis functus eris, si observaveris Dei manda-
ta. an observas? memineris non posse te duobus Do-
minis servire, mundo scilicet & Christo.

2. Nemo immunis est ab observatione mandato-
rum Dei, quæ facilia sunt, nedum impossibilia. Deus
ut supremus Dominus potuit omnes alligare legibus
ut sapientissimus nihil impossibile, ut optimus nihil
grave potuit præscribere. Tot homines cujuslibet a-
tatis, sexûs, conditionis ea observârunt manda-
ta. Quid, Dei gratiâ adjutrice, *non poteris: quod isti
ista?*

3. Omnibus igitur mandatis pareas, etenim qui
vel in uno peccat, factus est omnium reus, eum qui
manet æternus ignis: pareas statim ne morte oppri-
maris, priusquàm parueris: pareas alacriter: cui servus
potentissimus Rex & suavissimus Dominus est: pa-
reas fortiter, *nam ferenda magis omni necessitas, quam
perpetranda aliqua iniquitas.* August.

S. ELEVETHERIVS Conf.

6. Septembris.

O. *Non omnis qui dicit mihi Domine
Domine intrabit in regnum celo-
rum: Multi dicent mihi in illa
die Domine? nonne in nomine
tuo Prophetavimus? Et in no-
mine tuo demonia ejecimus? sed
Et nunc confitebor illis quia non
novi vos. Matt 7.*

MInimam laudem à nostro calamo ELEU-
THERIUS accipiet, qui maximam jam
olim à Magno Gregorio accepit. Summa est,
D. Gregorium sub ultimum Verni jejunii
diem, inedia, ob imbecilliolem stomachum,
succubiturum fuisse, nisi pulpam latranti
ELEUTHERIUS preces suas objecisset. Id be-
neficium Gregorius non modò stylo, sed fa-
cundâ etiam picturâ in templo locutus est.
Quin & mortuum ajunt ab ELEUTHERIO pre-
cibus denuo animatum; sed nos dæmoni ere-
ptam prædam laudamus. Fortè ex itinere Di-
vus ad sacrum Virginum Asceteriû diverte-
rat, in quo puer agebat atri Genii obses. Non
ausus est eâ nocte malus hospes puerum tor-
quere, sanctiorem hospitem veritus; itaque

L 2

ille

ille domum patronum suum sequitur. Hi
 etiam pacem crederes: sed induciæ tantum
 erant. Dum enim ELEUTHERIUS alieni Co
 nobii vires elevat, suas laudat, redux vel
 ex insidiis hostis, solo adolescentulum affligit
 miserisque modis discruciat. Sed obfuit pro
 vocasse ELEUTHERIUM. Neque enim hi
 prius cum suis pugnare precibus desuit, quam
 penitus statione non suâ Orcum pepulisset.
 Nunc similes pugnas cur non spectamus? an
 ne quos dæmon timeat, ELEUTERII, an quos
 agiter, pueri desunt? *Ex Grasio.*

MEDITATIO.

De nimia salutis suæ confidentia.

1. **Q**uia S. Eleutherius jactabat se coram mon
 chis suis quod dæmonem egerit è puero,
 dæmon iterum pueri corpus subiit. Sic inest in multis
 vana quædam de salute fiducia. Paucis quibusdam
 operibus nostris confidimus: nunc tamen credere
 potius deberemus etiamsi omnia fecerimus, nos servos
 inutiles esse. Quare ergo cum Phariseo tam sæpe blan
 dimur nobis ipsis. *Gratias tibi ago quia non sum sicut
 ceteri homines; jejuno bis in Sabbatho, do decimas* &c.
 Luc. 18.

2. Quid amabo? & quo titulo speras te Paradisi
 gaudiis potiturum? an tuis piè factis? quid adhuc bo
 ni egisti? an meritis Christi? sine ullo opere tuo re
 demit quidem Christus, *sed non salvabit te sine te*, Au
 gustin. Igitur tantum confidis divinæ bonitati, &

hac bonitate fretus parum Christianam vitam vivis?
Ad nemo idcirco deterior sit, quia Deus melior est; toties delinquendo, quoties ignoscit. Tertull.

3. Flerique sanctorum vitam durissimam egerunt, & tamen morte imminente tremuerunt, tu verò nihil times? unde hoc? non ex fortitudine, sed ex modica fide. *Formido exire inquit Bernardus, & in ipso portus ingressu contremisco, dum non confido propè existere qui excipias exeuntem.*

**S. STEPHANVS EPISCO-
PVS CONFESSOR.**

7. Septembris.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in illo. Joan. 7.

ASpera & inculta terrarum habitare D. Brunonem ajunt. Viridaria rectiùs dicerent, quæ tam nobiles nobis flosculos submitunt. Atque hem tibi ex his **STEPHANUM** Lugduni Galliarum nobili Familiâ satum! Hic vitæ reliquæ in ipsis cunis bullaque præludens, quem diem patienti Christo dicamus, materni lactis abstinentiâ sanctum habuit. Amorem suum Christum sub pane latentem quoties contemplatus fuit, putasses æstu ab-

L 3

su-